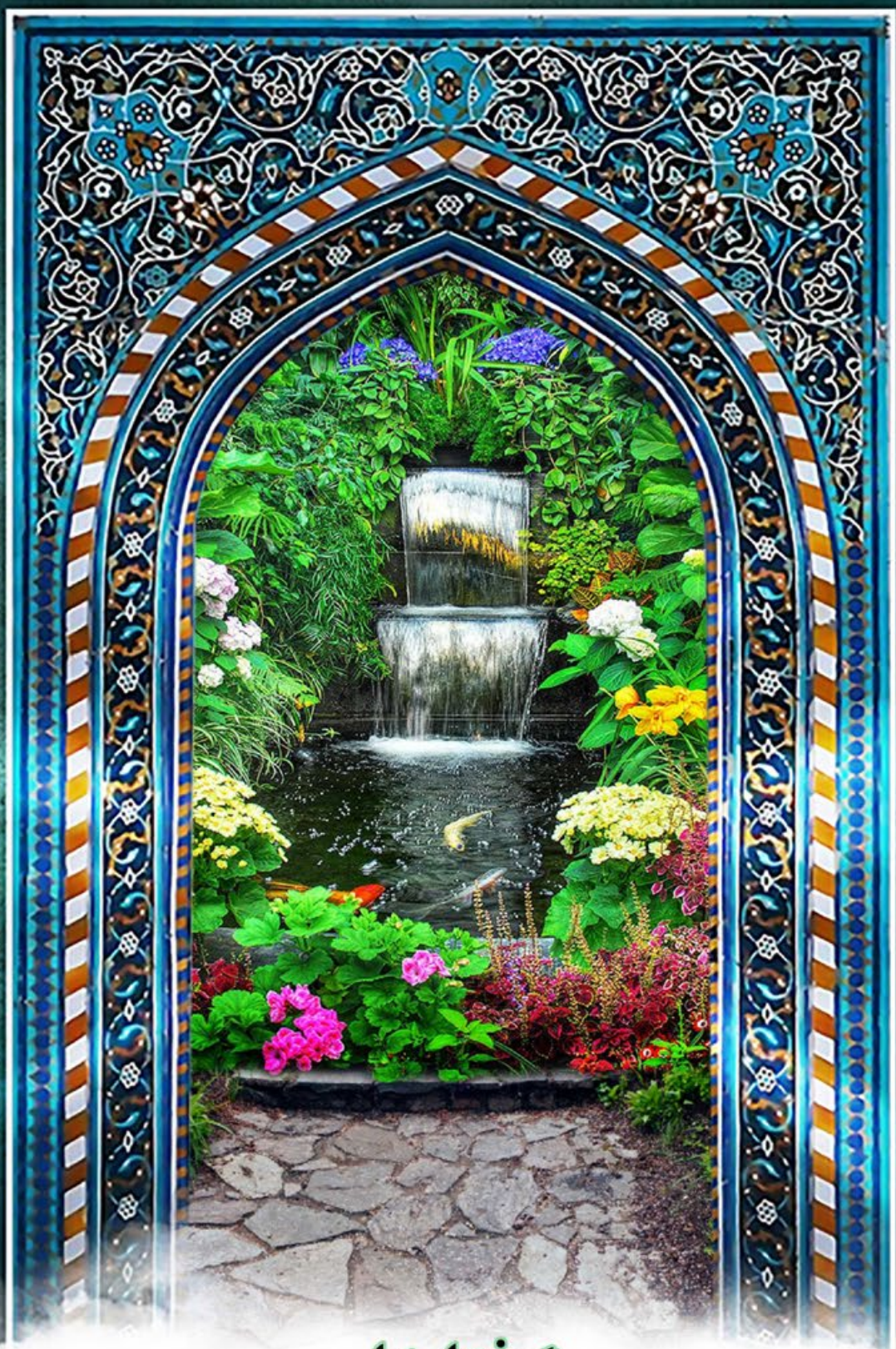

گفتارهای

مَنْصُورِ هَاشِمِی خراسانی

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

موضوع:

احکام؛ نماز

بسم الله الرحمن الرحيم

پنج گفتار از آن جناب درباره‌ی نماز قضا

۱. أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْهَرَوِيُّ، قَالَ: سَأَلْتُ الْمَنْصُورَ عَنْ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: ﴿وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ﴾^۱، فَقَالَ: إِذَا نَسِيتَ صَلَاةً فَصَلَّهَا إِذَا ذَكَرْتَهَا، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: ﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ لِيذْكُرِي﴾^۲.

ترجمه‌ی گفتار:

محمد بن عبد الرحمن هروی ما را خبر داد، گفت: از منصور درباره‌ی سخن خداوند بلندمرتبه پرسیدم که می‌فرماید: «و پروردگارت را یاد کن هرگاه فراموش کردی»، پس فرمود: هرگاه نمازی را فراموش کردی، آن را به جای آور هرگاه که به یادش آوردی؛ چراکه خداوند بلندمرتبه می‌فرماید: «نماز را برای یادم به جای آور».

شرح گفتار:

برای خواندن شرح این گفتار نورانی، به پرسش و پاسخ ۲۸۲ مراجعه کنید.

۲. أَخْبَرَنَا هَاشِمُ بْنُ عُبَيْدٍ الْحُجَنْدِيُّ، قَالَ: سَأَلْتُ الْمَنْصُورَ عَنْ قَضَاءِ الصَّلَوَاتِ الْفَائِتَةِ، فَقَالَ: أَفْضُوا الْأُولَىٰ فَالْأُولَىٰ؛ فَقَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اتَّقَىٰ وَآتَى الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾^۳، قُلْتُ: أَرَأَيْتَ الَّذِي نَسِيَ الْأُولَىٰ فَلَمْ يَذْكُرْهَا حَتَّىٰ قَضَى الْآخِرَةَ؟ قَالَ: لَا أَمْرُهُ بِالْإِعَادَةِ إِذَا كَانَ نَاسِيًا أَوْ جَاهِلًا، فَقَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا﴾^۴.

ترجمه‌ی گفتار:

هاشم بن عبید خجندی ما را خبر داد، گفت: از منصور درباره‌ی قضاء نمازهای فوت‌شده پرسیدم، پس فرمود: (به ترتیب) از اول به آخر قضا کنید؛ چراکه خداوند بلندمرتبه فرموده است:

۱. الکهف / ۲۴

۲. طه / ۱۴

۳. البقرة / ۱۸۹

۴. البقرة / ۲۸۶

«نیکی آن نیست که به خانه‌ها از پشت‌هاشان درآیید، بل نیکی آن است که پرهیزکار شوید و به خانه‌ها از درهاشان درآیید و از خداوند پروا کنید، باشد که رستگار شوید»، گفتم: اگر کسی نماز پیشین را فراموش کرد، پس آن را به یاد نیاورد مگر پس از اینکه نماز پسین را قضا کرد چطور؟ فرمود: او را به اعاده امر نمی‌کنم اگر فراموش کرده یا جاهل بوده؛ چراکه خداوند بلندمرتبه فرموده است: «پروردگارا! ما را مؤاخذه نکن اگر فراموش کردیم یا خطا کردیم».

شرح گفتار:

برای خواندن شرح این گفتار نورانی، به پرسش و پاسخ ۴۵۵ مراجعه کنید.

۳. أَخْبَرَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الطَّالْقَانِيُّ، قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا عِنْدَ الْمَنْصُورِ، فَأَقْبَلَ عَلَيَّ فَقَالَ: إِنِّي لِأَجُوبُكَ يَا أَحْمَدُ! قُلْتُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي حَبَّنِي إِلَى وَلِيِّهِ، وَلَكِنْ لِمَاذَا؟ قَالَ: لِأَنَّكَ تَقْضِي مَا فَاتَكَ مِنَ التَّوَافِلِ، وَلَا يَفْضِيهِ إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ!

ترجمه‌ی گفتار:

احمد بن عبد الرحمن طالقانی ما را خبر داد، گفت: نزد منصور نشسته بودم، پس به من روی نمود و فرمود: هراینه من تو را دوست می‌دارم ای احمد! گفتم: ستایش خداوند را که من را نزد ولیش محبوب کرد، ولی برای چه؟! فرمود: برای اینکه تو نوافلی که از تو فوت می‌شود را قضا می‌کنی و آن‌ها را قضا نمی‌کند مگر صاحب بهره‌ای بزرگ!

۴. أَخْبَرَنَا الْحَسَنُ بْنُ الْقَاسِمِ الطَّهْرَانِيُّ، قَالَ: قُلْتُ لِمَنْصُورٍ: لَقَدْ فَاتَتْ عَنِّي تَوَافِلٌ كَثِيرَةٌ، فَقَالَ: أَفْضِهَا، قُلْتُ: وَاللَّهِ يَشُقُّ عَلَيَّ أَدَاءُ مَا يَحْضُرُ مِنْهَا، فَكَيْفَ أَقْضِي مَا فَاتَ؟ قَالَ: أَلَسْتَ تَقُومُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ؟ قُلْتُ: بَلَى، قَالَ: فَأَفْضِهَا فِيهَا، قُلْتُ: فَإِنْ بَقِيَ شَيْءٌ؟ قَالَ: سَوْفَ تَقْضِيهَا فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْعَامِ الْمُقْبِلِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ.

ترجمه‌ی گفتار:

حسن بن قاسم طهرانی ما را خبر داد، گفت: به منصور گفتم: نوافل بسیاری از من فوت شده است، پس فرمود: قضای‌شان را به جای آور، گفتم: به خدا سوگند اداء نوافلی که وقتشان می‌رسد برایم دشوار است، پس چگونه قضای نوافلی را به جای آورم که فوت شده‌اند؟! فرمود: آیا شب قدر را بیدار نمی‌مانی؟ گفتم: چرا، فرمود: پس قضای آن‌ها را در آن به جای آور، گفتم: اگر چیزی باقی ماند چه کنم؟ فرمود: قضایش را در شب قدر سال بعد به جای خواهی آورد ان شاء الله.

۵. أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حَبِيبٍ الطَّبْرِيُّ، قَالَ: سَأَلْتُ الْمَنْصُورَ عَنْ قَضَاءِ الصَّلَوَاتِ الْفَائِتَةِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ، فَحَدَّثَهُ وَقَالَ: مَنْ كَانَتْ عَلَيْهِ فَرَائِضُ فَائِتَةٍ فَلْيَقْضِهَا فِيهَا، وَمَنْ لَمْ تَكُنْ عَلَيْهِ فَرَائِضُ فَلْيَقْضِ التَّوَافِلَ، فَإِنَّهُ يُقَالُ أَنَّ اللَّهَ يُعْجِبُ مَلَائِكَتَهُ مِنَ الْعَبْدِ يَرَاهُ يَقْضِي التَّوَافِلَ، فَيَقُولُ:

انْظُرُوا إِلَى عَبْدِي، يَقْضِي مَا لَمْ أَفْتَرِضْ عَلَيْهِ! قُلْتُ: يَقْضِيهَا فَرْدًا أَوْ بِالْجَمَاعَةِ؟ فَقَالَ: إِنَّمَا شُرِعَتْ الْجَمَاعَةُ لِلْفَرِيضَةِ.

ترجمه‌ی گفتار:

عبد الله بن حبيب طبری ما را خبر داد، گفت: از منصور درباره‌ی قضاء نمازهای فوت‌شده در شب قدر پرسیدم، پس آن را نیکو دانست و فرمود: هر کس نمازهای واجب فوت‌شده‌ای دارد، آن‌ها را در این شب به جای آورد و هر کس نمازهای واجب ندارد، پس قضای نوافل را به جای آورد؛ زیرا می‌گویند خداوند فرشتگانش را از بنده‌ای که می‌بیند قضای نوافل را به جای می‌آورد شگفت‌زده می‌کند، پس می‌فرماید: به بنده‌ام بنگرید، قضای چیزی را به جای می‌آورد که بر او واجب نکرده‌ام! گفتم: آن را فرادا به جای آورد یا به جماعت؟ پس فرمود: جز این نیست که جماعت برای نماز واجب تشریع شده است.

شرح گفتار:

برای آگاهی از تعداد و کیفیت نوافل، به پرسش و پاسخ ۲۸۴ مراجعه کنید.

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصف‌ها شیخ خراسانی

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصف‌ها شیخ خراسانی حفظه الله تعالى

صفحه چت‌رسان

صفحه اینستاگرام

صفحه تلگرام

صفحه فیس‌بوک

لینک وبسایت

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.